

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (DF):

Til fru Karen J. Klint spørgsmål om, hvorvidt de psykisk syge skal friholdes for at lave mad: Det er klart, at der er nogle psykisk syge, der ikke kan det, som skal have en medicinsk behandling og måske ikke kan deltage i det, som jeg synes er vigtigt, nemlig at lave mad, få ergoterapi osv., osv.

Det er klart, at den slags personer findes, men på et eller andet tidspunkt bliver de jo også udskrivningsklare, det har vi da lov at håbe, og dér vil jeg gerne have, at man begynder at forberede sig til at komme ud og tage vare på sit eget liv. Man kan få et meget, meget bedre liv, hvis de psykiatriske patienter på et tidligt tidspunkt inddrages på netop det område.

Ligeledes med de demente, de psykisk syge, hvor det er klart, at det ikke alene er hospitalspsykiatrien, det handler også om socialpsykiatrien til disse mennesker.

Det er rigtigt – og det er til fru Anne Bastrup – at vi gerne ser, at der bliver lavet nogle handlingsplaner, når de psykisk syge er færdigbehandlet på hospitalerne. Jeg tror, at det er noget, der vil udvikle psykiatrien, at man laver nogle handlingsplaner om, hvorledes deres liv kan forme sig, hvordan de kan få et bostøttetilbud, socialtilbud. Man kan måske få dem i arbejde, man kan måske få dem i gang med en uddannelse, og det synes jeg vil være det rigtige for disse patienter.

(Kort bemærkning).

Anne Bastrup (SF):

Nu er der jo mange mennesker, der kommer ind på et psykiatrisk hospital i en periode og så vender tilbage til et familieliv og et arbejde, hvor det vil være spild af tid, at man overhovedet bruger 5 minutter på at tænke over, hvad det er for et liv, vedkommende får uden for hospitalet, for det liv er bare en fortsættelse af det tidligere liv.

Vi skal huske på, at vi alle sammen kan stå i en situation, hvor vi bryder sammen, kommer ind på en lukket eller åben afdeling og kan fungere, når vi kommer ud af vores depression eller vores psykose, eller hvad det nu er. Det er heldigvis en meget, meget lille del af patientgrupperne, der har brug for den plan, som ligger i udskrivningsplanen.

Det fører mig over til, at vi efter min opfattelse skal passe på med at tage det der skridt, hvor vi i virkeligheden kommer til at umyndiggøre folk og fastholde dem i en patientrolle i stedet

for at arbejde i retning af det der recovery, som vi nu har fået ind i vores ordforråd, og se på, hvor det sunde er i den pågældende. Man kan måske komme til at fastholde en patient i en dårlig situation, hvis alle skal igennem sådan et planarbejde.

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (DF):

Jeg tror, det er hver femte dansker, der på et eller andet tidspunkt kommer ud for at få en eller anden form for psykisk nedbrud eller psykisk sygdom, og det er klart, at det ikke er alle, der har behov for en handleplan.

Jeg glemmer aldrig et syn, jeg så for flere år siden. Det var en psykisk syg, der havde været indlagt 40 år på en psykiatrisk afdeling, og han kom ud i et bostøttetilbud, og han fik lavet en plan. Tænk, den mand, der kom ud i det bostøttetilbud, var fuldstændig rundt på gulvet. Det var simpelt hen en lykke for ham.

Dengang troede vi ikke på, at sådan en som netop denne mand kunne fungere andre steder end på et psykiatrisk hospital. Det viser sig nu, at han fungerer godt ude i det virkelige liv. Der blev lagt en plan for ham.

Det er den slags patienter, jeg ønsker, at der skal lægges den slags planer for. Det kan være, at han kan frekventere et uddannelses tilbud eller et arbejdstilbud på en eller anden måde. Det er her, jeg mener, det er nødvendigt.

(Kort bemærkning).

Tove Fergo (V):

Se, når vi er på § 71-tilsynsbesøg, så spørger vi altid på afdelingerne, om der bliver udarbejdet planer efter servicelovens § 111. Det er netop en paragraf, som socialministeren også kender til, hvorefter man som psykisk udviklingshæmmet eller psykisk syg, eller hvis man på anden måde tilhører en af de grupper, har ret til at få udarbejdet en handleplan.

Jeg vil spørge fru Birthe Skaarup, om ikke fru Birthe Skaarup synes, at det er en god paragraf i loven, som netop giver borgeren ret til sådan en plan.

(Kort bemærkning).

Anne Bastrup (SF):

Jeg fortolker i virkeligheden også fru Birthe Skaarups svar således, at det svar, fru Tove Fergo får nu, er et ja. Sådan som jeg forstår fru Birthe Skaarup nu, er det ikke alle, der skal have en plan, men det er lige præcis den gruppe, som